

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 308/2020-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou MARCEL BIZNÁR, s. r. o., Bajkalská 31, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Marcel Biznár, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 83/2009 a jeho rozsudkom č. k. 28 Cb 83/2009-249 z 30. júna 2014, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cob 274/2014 a jeho rozsudkom č. k. 2 Cob 274/2014-391 z 27. októbra 2015, ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obdo 69/2017 a jeho uznesením sp. zn. 2 Obdo 69/2017 z 29. novembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažnostná argumentácia sťažovateľa

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 83/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“) a jeho rozsudkom č. k. 28 Cb 83/2009-249 z 30. júna 2014 (ďalej aj „napadnutý rozsudok okresného súdu“), postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cob 274/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie krajského súdu“) a jeho rozsudkom č. k. 2 Cob 274/2014-391 z 27. októbra 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“), ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obdo 69/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie najvyššieho súdu“) a jeho uznesením sp. zn. 2 Obdo 69/2017 z 29. novembra 2018 (ďalej aj „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“).

2. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola v súlade s čl. X bodom 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a pridelená 17. októbra 2019 sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi a v zmysle čl. II bodov 3 a 5 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 bola predbežne prejednaná v prvom senáte ústavného súdu v zložení Jana Baricová (predsedníčka senátu) a sudcovia Rastislav Kaššák a Miloš Maďar.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnutým rozsudkom okresného súdu vydaným ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) bola sťažovateľovi ako žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobkyňa“), sumu 73 032,06 € s úrokom z omeškania 0,05 % denne od 11. februára 2009 do zaplatenia a nahradiť trovy právneho zastúpenia v sume 5 926,87 €. Protinávrh [správne „vzájomný návrh“ (§ 97 a 98 OSP), pozn.] sťažovateľa v celom rozsahu zamietol. Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil rozsudkom z 27. októbra 2015. Následne podané dovolanie sťažovateľa bolo napadnutým uznesením najvyššieho súdu z 29. novembra 2018 vydaným za účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) odmietnuté ako procesne neprípustné.

4. Sťažovateľ namietol, že s názormi uvedenými v napadnutých rozsudkoch okresného súdu a krajského súdu, ako ani v napadnutom uznesení najvyššieho súdu nie je možné súhlasiť. Dodal, že konajúce súdy porušili ním namietané práva tým, že sa nezaoberali jeho jednotlivými námietkami. Ku konaniu vo veci samej uviedol, že konajúce súdy vyhovelí návrhu žalobkyne, hoci podľa tvrdenia sťažovateľa bolo v konaní pred všeobecnými súdmi nepochybne preukázané, že sťažovateľ od zmluvy o dielo z 13. augusta 2009 odstúpil a za vykonané práce na stavbe uhradil sumu 56 583 € namiesto žalobkyne jej subdodávateľovi. Urobil tak z dôvodu, že žalobkyňa si neplnila svoje povinnosti v zmysle uzatvorenej zmluvy o dielo jednak voči sťažovateľovi, ako ani voči jej subdodávateľovi. V závere tejto časti dodal: *„Konajúce súdy svojimi rozhodnutiami umožnili duplicitné vymoženie odplaty za dodané práce, pričom sa vôbec skutkovo ani právne riadne nevyporiadali s argumentáciou Sťažovateľa. Napadnuté rozhodnutia je preto možné označiť ako arbitrárne.“*

5. V ďalšej časti ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu a jeho postupu sťažovateľ uviedol, že najvyšší súd nepostupoval správne, ak dospel k názoru, že zo strany sťažovateľa neboli splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania podľa § 447 písm. c) CSP. Tiež namietal, že najvyšší súd posudzoval dovolanie

podľa v čase vydania jeho rozhodnutia neplatného právneho predpisu, a to podľa § 236 a nasl. OSP.

6. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vo veci samej nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28Cb/83/2009, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cob/274/2014 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2Obdo/69/2017 porušené bolo.

Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.06.2014 (správne má byť zo dňa 30.06.2014, pozn.), č. 28Cb/83/2009-249, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.10.2015 č. 2Cob/274/2014-391 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.11.2018, č. 2Obdo/69/2017 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava I, Krajský súd v Bratislave a Najvyšší súd Slovenskej republiky sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť [REDAKOVANÉ] ako sťažovateľovi trovy konania v sume 346,26 € na účet spol. Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., vedený v [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. V zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

15. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený...

17. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (III. ÚS 66/2018).

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

18. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľa spočíva v namietanom porušení základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým konaním okresného súdu a napadnutým rozsudkom okresného súdu, napadnutým konaním krajského súdu a napadnutým rozsudkom krajského súdu, ako aj napadnutým konaním najvyššieho súdu a napadnutým uznesením najvyššieho súdu. K porušeniu ním označených práv malo dôjsť v dôsledku:

- arbitrárnosti odôvodnenia všetkých napadnutých rozhodnutí okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu,

- skutočnosti, že najvyšší súd podľa sťažovateľa dospel k nesprávnemu záveru o nesplnení procesných podmienok prípustnosti sťažovateľovho dovolania a zároveň namietal, že najvyšší súd posudzoval jeho dovolanie podľa v čase vydania jeho rozhodnutia neplatného právneho predpisu, a to podľa § 236 a nasl. OSP.

III.1 K námietke porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými konaniami a napadnutými rozsudkami okresného súdu a krajského súdu

19. Ústavný súd v tejto časti musí hneď na úvod konštatovať, že ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorý je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpený, pôsobí vo vzťahu k napadnutým rozsudkom okresného súdu a krajského súdu ako celok nedostatočne a neurčito. V prvom rade je potrebné uviesť, že z odôvodnenia ústavnej sťažnosti vo vzťahu k týmto rozhodnutiam v podstate absentuje akékoľvek ústavno-právne relevantné odôvodnenie. Podstatná časť ústavnej sťažnosti sa týka namietanej arbitrárnosti, avšak vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu, pričom napadnuté rozsudky okresného súdu a krajského súdu pôsobia len ako akési „prílepky“. Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutým rozsudkom okresného súdu a krajského súdu neuviedol v podstate žiadne relevantné odôvodnenie, v dôsledku čoho v tejto časti nebolo vyhovené požiadavkám na obsah podanej ústavnej sťažnosti, ako sú kladené § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. Uvedené predstavuje nedostatok zakladajúci dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom.

20. Nehľadiac na už uvedené je tiež potrebné poukázať na to, že sťažovateľ v priloženom plnomocenstve splnomocnil svojho právneho zástupcu výslovne na podanie ústavnej sťažnosti iba proti napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu a jeho konaniu, čo taktiež samo osebe zakladá dôvod na odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti smerujúcej proti napadnutým rozsudkom okresného súdu a krajského súdu podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených

zákonom. Ústavný súd v zhode so svojou skoršou judikatúrou považuje za potrebné zdôrazniť, že zmyslom inštitútu splnomocnenia je, že sa udeľuje inej osobe v rozsahu presne vymedzenom splnomocniteľom, pričom splnomocniteľ uvedeným úkonom dáva tretím osobám najavo, v akom rozsahu ho splnomocnená osoba zastupuje (III. ÚS 386/2018).

21. V súvislosti s uvedenými obsahovými nedostatkami a ich rozsahom ústavný súd pripomína, že ich nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Ústavný súd podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde síce môže vyzvať sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho podania, avšak zásadne iba v prípade, ak ide o nedostatky odstrániteľné. V danej veci sa nedostatky ústavnej sťažnosti týkali jej slabého odôvodnenia, a preto ústavný súd na ich odstránenie sťažovateľa nevyzýval.

22. Na podanie návrhu, ktorý obsahuje všetky zákonom prepísané náležitosti podľa § 43 v spojení s § 123 zákona o ústavnom súde, slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom. Povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona o ústavnom súde a zo zákona o advokácii vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (I. ÚS 168/2020).

23. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Ako už bolo uvedené, osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov,

ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta). Na margo všetkého už uvedeného ústavnému súdu nedá nespomenúť ani tú skutočnosť, že ako v podanej ústavnej sťažnosti, tak aj v priloženom plnomocenstve sa napriek spísaniu ústavnej sťažnosti k 11. marcu 2019 a plnej moci k 7. marcu 2019 v oboch prípadoch odkazuje na v tom čase už neúčinný zákon č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, keďže s účinnosťou od 1. marca 2019 podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov upravuje „nový“ zákon o ústavnom súde, ako už bolo uvedené aj v bode 9 tohto rozhodnutia.

24. S poukazom na uvedené obsahové nedostatky preto ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol s poukazom na § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

III.2 K námietke porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým konaním a uznesením najvyššieho súdu

25. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu sťažovateľ namietal, že najvyšší súd dospel k nesprávnemu záveru o nesplnení procesných podmienok prípustnosti sťažovateľovho dovolania a zároveň, že najvyšší súd posudzoval jeho dovolanie podľa v čase vydania jeho rozhodnutia neplatného právneho predpisu, a to podľa § 236 a nasl. OSP.

26. Cieľom pravidiel týkajúcich sa prípustnosti dovolania je zaistiť riadny výkon spravodlivosti a zvlášť rešpektovať princíp právnej istoty, ktorá bola nastolená právoplatným rozhodnutím. Dotknuté osoby musia počítať s tým, že tieto pravidlá budú aplikované... Posúdenie splnenia zákonných predpokladov (podmienok) prípustnosti dovolania s negatívnym výsledkom nemôže viesť k záveru o porušení označených práv

sťažovateľa v prípade, ak bolo toto posúdenie vykonané v súlade so zákonom. Postup súdu v súlade so zákonom nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia označeného práva sťažovateľa... ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil, že skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť jeho právny názor svojím vlastným. Táto okolnosť nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia sťažovateľovho základného práva už aj z toho dôvodu, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (III. ÚS 175/2018).

27. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (I. ÚS 358/2019).

28. S poukazom na uplatnené námietky sťažovateľa musí na tomto mieste ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho súdu uviesť, že sa s nimi nie je možné stotožniť. Najvyšší súd sa v napadnutom uznesení ústavne akceptovateľným spôsobom vysporiadal s relevantnými námietkami. Odpoveď na nich dal na stranách 3 až 6 napadnutého uznesenia. V tejto časti odôvodnenia sa najvyšší súd podľa názoru ústavného súdu dostatočne vysporiadal s námietkou týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia druhoinštančného súdu, zároveň zodpovedal aj otázku týkajúcu sa uplatnenia Občianskeho súdneho poriadku pri posudzovaní podmienky prípustnosti podaného

dovolania zo strany sťažovateľa, keďže to bolo podané 8. januára 2016, teda pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho súdu (bod 6) je zrejmé, že pri posudzovaní podmienok prípustnosti dovolania sťažovateľa postupoval v súlade s § 470 ods. 1 CSP, keď tieto podmienky posúdil podľa procesného predpisu platného a účinného v čase jeho podania (§ 470 ods. 2 prvá veta CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

29. Vzhľadom na skutočnosť, že závery najvyššieho súdu uvedené v napadnutom uznesení sú sťažovateľovi dostatočne známe, ústavný súd ich na tomto mieste nebude uvádzať. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (m. m. III. ÚS 744/2016). Z ústavnoprávneho hľadiska preto nie je dôvod na spochybnenie záverov napadnutého uznesenia, pretože sú dostatočne a presvedčivo zdôvodnené. Napadnuté uznesenie je ústavne konformné, nenesie znaky svojvoľnosti (arbitrárnosti) alebo ústavnej neutržateľnosti v dôsledku zjavných pochybení alebo omylov.

30. Vychádzajúc zo svojej doterajšej judikatúry, ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že otázka posúdenia, či sú splnené podmienky na uskutočnenie dovolacieho konania, patrí zásadne do výlučnej právomoci dovolacieho súdu, t. j. najvyššieho súdu, a nie do právomoci ústavného súdu. Ako už ústavný súd uviedol, ústavný súd nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov, sústavu ktorých završuje najvyšší súd (I. ÚS 1/2020).

31. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné uvedenú časť ústavnej sťažnosti smerujúcu proti napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

III.3 K námietke porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy napadnutým konaním a uznesením najvyššieho súdu

32. „Článkom 20 ods. 1 ústavy sa vlastníkovi priznáva len ochrana majetku, ktorý nadobudol v súlade s platným právnym poriadkom.“ (PL. ÚS 33/95) „Tento článok ústavy nevyhlasuje za základné ľudské právo vlastníctvo samotné, ale právo byť vlastníkom, t. j. právo nadobúdať vlastníctvo. Vztahuje sa na štátnych občanov Slovenskej republiky, cudzincov, právnické osoby slovenské i zahraničné a aj štát. Výklad tohto ustanovenia však neznamená, že každý má právo vlastniť akýkoľvek majetok... Uvedené ustanovenie ústavy treba vykladať tak, že každý má právo vlastniť majetok, ktorý ústavou alebo zákonom Slovenskej republiky nie je z tohto vlastníctva vylúčený.“ (PL. ÚS 38/95).

33. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že z napadnutého uznesenia nemožno vyvodiť nič, čo by signalizovalo, že by ním mohlo dôjsť k neprípustnému zásahu do základného práva sťažovateľa vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, preto ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavnú sťažnosť aj v tejto časti.

III.4 K námietke porušenia základných práv podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 ústavy napadnutým konaním a uznesením najvyššieho súdu

34. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti zároveň namietal porušenie základných práv podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 ústavy. V ústavnej sťažnosti však absentuje jasné a zreteľné odôvodnenie toho, v čom konkrétne malo spočívať porušenie týchto základných práv podľa ústavy vo vzťahu k napadnutému uzneseniu, a to aj napriek skutočnosti zastúpenia sťažovateľa advokátom. Teda v nej absentujú náležitosti nevyhnutné pre jej riadne a relevantné ústavnoprávne odôvodnenie vo vzťahu k uvedeným základným právam podľa ústavy.

35. Ústavný súd za závažný nedostatok ústavnej sťažnosti pokladá absenciu ústavnoprávne relevantného odôvodnenia, t. j. logického, kompaktného a dostatočne

určitého odôvodnenia vo vzťahu k základným právam podľa ústavy, vyslovenia porušenia ktorých sa sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti domáhal. Uvedené závery mimochodom ústavný súd judikoval už aj v minulosti (napr. aj v rozhodnutí pod sp. zn. I. ÚS 471/2019).

36. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že v zmysle § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde musí ústavná sťažnosť okrem iného obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu ním namietaných základných práv. Keďže tomu tak v uvedenom prípade nie je, zakladá to dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti, a to podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

37. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu